

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201729
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:5718201729.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobkyne L. Š., H.aQ.. XX. XX. XXXX, bytom Ď. XXX, S., zastúpenej Občianskym združením OSPO Martin - Ochrana spotrebiteľa, IČO: 52 354 237, so sídlom J. Š. Šikuru 4850/1, Martin, proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, Bratislava IČO: 36 862 169, o zaplatenie 577,15 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 577,15 eura v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalovanému sa voči žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenu pôvodne Okresnému súdu Martin dňa 11. 05. 2018, uplatnila žalobkyňa voči žalovanému pohľadávku 1 615,63 eura s úrokmi z omeškania 5 % ročne od 08. 02. 2018 do zaplatenia. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 08. 09. 2006 uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného CETELEM Slovensko, a.s. prostredníctvom formulárového tlačiva Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru Zmluvu o úvere číslo 262321317390704 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej jej bol poskytnutý v časti B) úver vo výške 3 000,- Sk s mesačnou splátkou 558,- Sk, s počtom splátok 6, pričom bola povinná zaplatiť celkom sumu 3 348,- Sk. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, ktorú nemohla nijako ovplyvniť a ani odmietnuť, bola aj časť C), ktorá obsahuje žiadosť o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 20 000,- Sk. Na základe časti C) zmluvy o úvere jej bola o niekoľko mesiacov po poskytnutí úveru 3 000,- Sk doručená kreditná karta a následne jej bol zaslaný ak PIN kód. Kreditnú kartu, ani PIN kód, vtedy neaktivovala. V apríli 2010 potrebovala finančné prostriedky, preto si kreditnú kartu telefonicky aktivovala, na čo jej bol nastavený úverový limit 1 400,- eur a telefonicky jej bolo oznámené, že všetky informácie k úhradám mesačných splátok bude mať vo výpise, ktorý jej mal prísť začiatkom mája 2010. Postupne jej boli telefonicky zastavované úverové limity vo výške 1 400,- eur od 04/2010 do 04/2014, vo výške 1 500,- eur od 05/2014 do 05/2014 a vo výške 1 700,- eur od 06/2014. Ani k prvému limitu a ani k ostatným jej však neboli zasielané žiadne zmluvy, ani informácie o úrokovej sadzbe, či poplatkoch. Všetko bolo riešené iba telefonicky. V januári 2018 sa dostala do omeškania so splátkami, následne jej zo strany veriteľa boli zasielané písomné výzvy s upozornením na súdne konanie, príp. exekúciu. V marci 2018 požiadala o posúdenie predmetnej zmluvy Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré v odpovedi zo dňa 05. 04. 2018 poukázalo na nedostatky, aj na možnosť žiadať od žalovaného vydanie bezdôvodného obohatenia. Táto odpoveď jej bola doručená

dňa 09. 04. 2018. V snahe riešiť vydanie bezdôvodného obohatenia sa obrátila na žalovaného pokusom o zmiernie pred podaním žaloby zo dňa 23. 04. 2018, pričom žalovaný na mimosúdnu dohodu nepristúpil a e-mailom jej oznámil, že všetky zmluvy sú v súlade s platnými predpismi. Žalobkyňa poukázala na to, že uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu, časť C) zmluvy o úvere bola písaná nečitateľným písmom, pričom poukázala na čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS. Tvrdila, že zmluvným ustanovením časti C) zmluvy o úvere jej bol, ako spotrebiteľovi, vnútený ďalší úver, kreditná karta s úverovým limitom. Poukázala pritom na rozhodnutie Okresného súdu Humenné, sp. zn. 11C/66/2013 zo dňa 30. 05. 2013, ktorým bola určená neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti C) úverová karta, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere na kúpu veci žiadal aj o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a o vydanie kreditnej karty na jeho meno s odvolaním sa na ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „Obč. zák.“). Žalobkyňa ďalej uviedla tvrdenia, týkajúce sa časti E) zmluvy o úvere - dohoda o zrážkach zo mzdy. Za absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere označila skutočnosť, že kreditnú kartu aktivovala cca o 4 roky po poskytnutí úveru v apríli 2010. Nárok odôvodnila ustanovením § 451 Obč. zák. z titulu bezdôvodného obohatenia, pričom za obdobie od 01. 08. 2013 do poslednej úhrady 08. 02. 2018 zaplatila splátky bez poistného 3 282,48 eura, výbery vykonala vo výške 1 666,85 eura, čím vznikol rozdiel 1 615,63 eura, ktorý žalobkyňa označila za bezdôvodné obohatenie. Vyslovene uviedla, že platby za poistenie nie sú predmetom tohto konania, pretože tieto boli individuálne dojednané.

2. Žalovaný vo vyjadrení uviedol, že dňa 08. 09. 2006 bola medzi žalobkyňou, ako dlžníkom, a žalovaným uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere vo výške 3 000,- Sk. Na základe tejto zmluvy bol žalobkyni poskytnutý aj revolvingový spotrebiteľský úver, ktorý žalobkyňa vyčerpala vo výške 6 416,47 eura a titulom jednotlivých splátok revolvingového spotrebiteľského úveru uhradila žalovanému celkom sumu 8 318,77 eura. Poukázal na to, že žalobkyňa čerpala z kreditnej karty (predtým z úverovej karty) už 29. 01. 2007, takže tvrdenie žalobkyňa o aktivácii kreditnej karty v roku 2010 označil za nesprávne. Vyslovil názor, že úverová zmluva obsahuje zákonné náležitosti, vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. v znení ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy. Tvrdenia žalobkyne o tom, že o revolvingový spotrebiteľský úver nežiadala, označil za nepreukázané, v rozpore s listinnými dôkazmi a jej následným konaním (čerpanie z kreditnej karty takmer počas 10 rokov). Návrh na uzavretie zmluvy zo dňa 08. 09. 2006, podľa žalovaného, pozostával z dvoch súčastí, a to poskytnutie tzv. klasického úveru - časť B) zmluvy o úvere a poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty - časť C1). Obidve tieto časti sú uvedené rovnakým písmom. Právny vzťah, podľa ktorého žalovaný poskytol žalobkyni revolvingový spotrebiteľský úver, vznikol rovnakým postupom ako právny vzťah, na základe ktorého žalovaný poskytol žalobcovi klasický spotrebiteľský úver. Žalovaný označil námietku žalobkyne, týkajúcu sa veľkosti písma, za nedôvodnú, pretože relevantná právna úprava, ktorá zakotvila výšku písma najmenej 1,9 mm, nadobudla účinnosť od 01. 01. 2015. Pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy, z ustanovenia § 53 ods. 4 Obč. zák. nevyplýva, že by takáto dohoda predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ustanovenie, týkajúce sa zákazu v neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Zároveň vzniesol námietku premlčania na platby, uhradené žalobkyňou pred viac, ako dvoma rokmi od podania žaloby. Subjektívna 2-ročná premlčacia doba tak začal plynúť pri každej splátke žalobkyne v prospech žalovaného osobitne.

3. V ďalších vyjadreniach, t. j. žalobkyňa v replike a žalovaný v duplike, zotrvali na uvedených stanoviskách.

4. Na pojednávaní, konanom dňa 04. 10. 2018 na Okresnom súde Martin, žalobkyňa zobrala žalobu späť v časti istiny 1 038,48 eura, nakoľko akceptovala 3-ročnú premlčaciu dobu. V dôsledku toho uplatnila istinu 577,15 eura.

5. Okresný súd Martin rozsudkom zo dňa 04. 10. 2018, č. k. 21Csp/79/2018-186, konanie zastavil v časti o zaplatenie 1 038,48 eura, v časti o zaplatenie 577,15 eura žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania. Dopĺňacím rozsudkom zo dňa 05. 11. 2019, č. k. 21Csp/79/2018-271, súd zastavil konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 038,48 eura od 08. 02. 2018 do zaplatenia a v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 577,15 eura od 08. 02. 2018 do zaplatenia žalobu zamietol. Dopĺňací rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 28. 11. 2019.

6. V dôsledku podaného odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 04. 10. 2018, vec prejednal odvolací Krajský súd v Žiline, ktorým uznesením zo dňa 30. 06. 2020, č. k. 10CoCsp/4/2020-277, odmietol odvolanie žalobkyne voči výroku o zastavení konania v časti o zaplatenie 1 038,48 eura. Vo výroku, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobkyne v časti o zaplatenie 577,15 eura a vo výroku o náhradu trov konania, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo výroku o zastavení konania v časti úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 1 038,48 eura od 08. 02. 2018 do zaplatenia a vo výroku o zamietnutí žaloby v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 577,15 eura od 08. 02. 2018 do zaplatenia zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý - rozhodnutie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť dňom 05. 08. 2020.

7. Následne uznesením zo dňa 14. 10. 2020, č. k. 5NcC/6/2020-303, Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, prikázal spor Okresnému súdu Liptovský Mikuláš. Rozhodol tak v dôsledku vylúčenia sudcov Okresného súdu Martin z prejednávania a rozhodovania vecí, vedenej na tomto súde pod sp. zn. 21Csp/79/2018.

8. Po tom, ako Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd“) odstránil vady plnomocenstva pre zástupcu žalobkyne, súd vyzval žalobkyňu na presnú špecifikáciu sumy 577,15 eura, nakoľko v súlade s ustanovením § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) odpis rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na listinné dôkazy. Na výzvu súdu žalobkyňa, zastúpená súčasným zástupcom, reagovala podaním zo dňa 08. 02. 2021 v ktorom uviedla, že „sa pridrižiava pôvodnej žaloby a žiada od žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 1 626,82 eura tak, ako je uvedené v žalobe v súlade s 10-ročnou premlčacou dobou podľa § 107 ods. 2 Obč. zák.“. Žalobkyňa však nevykonala žiadny procesný úkon v súvislosti s týmto podaním, takže vzhľadom na závery odvolacieho Krajského súdu v Žiline, vyslovené v uznesení zo dňa 30. 06. 2020, č. k. 10CoCsp/4/2020-277, súd mal ustálený predmet sporu, ktorým zostala len istina 577,15 eura bez úrokov a trovy konania.

9. Na pojednávaní dňa 01. 07. 2021 zástupca žalobkyne odôvodnil sumu 577,15 eura ako rozdiel medzi žalobkyňou zaplatenou sumou 2 244,- eur v období od júna 2015 do februára 2018 a výbermi žalobkyne za 5 rokov, t. j. sumou 1 666,85 eura. Poukázala pritom na závery krajského súdu ktorý naznačil, že časť C) zmluvy o úvere je neprijateľná zmluvná podmienka, táto časť zmluvy bola žalobkyňi nanútená, pretože bola predpripravená na podpis. Zástupca žalobkyne ponechal na úvahu súdu či ustáli, že zmluva je neplatná alebo je platná, ale bezúročná a bez poplatkov. Poukázala aj na to, že podľa zmluvy o úvere sa vychádzalo z úverového rámca 20 000,- Sk, čo je 663,88 eura, ale prvýkrát žalobkyňi bol poskytnutý úverový rámec 1 300,- eur. Potom nebola dojednaná platne RPMN, ani úroky, ani mesačná splátka.

10. Zástupca žalovaného zotrval na svojom nesúhlasnom stanovisku, žalobu žiadal zamietnuť a vyslovil názor, že sa jednalo o formulárovú zmluvu, pričom veriteľ dodržal podmienky upravené v § 3 ods. 6 zákona č. 255/2001 Zb., keď bol uvedený úverový rámec 20 000,- Sk, mesačná úroková sadzba 1,95 % a skončenie zmluvy bolo upravené vo Všeobecných obchodných podmienkach.

11. Nakoľko predmetom sporu zostala pohľadávka žalobkyne vo výške 577,15 eura bez príslušenstva a tento nárok žalobkyne už bol predmetom odvolacieho konania, súd prvej inštancie bol v zmysle § 392 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Tento sa v odôvodnení podrobne zaoberal okolnosťami uzavretia revolvingového úveru a uzavrel, že dohodnuté zmluvné dojednanie v časti C) zmluvy o úvere, označené ako „úverová karta“, bolo v plnej miere predpripravené dodávateľom a žalobkyňa do jeho obsahu nemohla akokoľvek zasiahnuť. Potom dohodnuté „zmluvné dojednanie“ bolo žalobkyňi vnútené nekalou obchodnou praktikou dodávateľa (právneho predchodcu žalovaného). Odvolací súd sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie pokiaľ ide o veľkosť písma v časti C) zmluvy zo dňa 08. 09. 2006, pričom použitie neakceptovateľného minimalistického písma predstavovalo v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zák. i v predchádzajúcom období z hľadiska formy neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nedojednanie RPMN v časti C1) zmluvy z 08. 09. 2016 žalovaný ani nenamietal, pričom odvolací súd sa stotožnil so stanoviskom žalobkyne, že na naplnenie zákonnej požiadavky nemôže ísť o údaj, týkajúci sa nejakého fiktívneho prípadu, ale o údaj reálny a konkrétny. Odvolací súd v závere svojho rozhodnutia vyslovil názor, že s veľkou pravdepodobnosťou je možné predpokladať, že doplnené dokazovanie povedie k záveru o existencii nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia s tým, že vzhľadom na námietku premlčania bude povinnosťou okresného súdu vysporiadať sa aj s touto procesnou obranou. Len pre úplnosť dodal, že v ďalšom štádiu konania je jeho predmetom už len nárok žalobkyne na zaplatenie sumy 577,15 eura.

12. Listinný dôkazmi, predloženými hlavne žalovaným, bolo preukázané, že žalobkyňa uzatvorila dňa 08. 09. 2006 Zmluvu o úvere s veriteľom CETELEM Slovensko. Z rozhodovacej činnosti súdu je známe, že žalovaný je právnym nástupcom CETELEM Slovensko. S účinnosťou ku dňu 30. 06. 2016 došlo totiž k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM Slovensko, a.s., IČO: 35 787 783, so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom v Paríži, Francúzsko. V dôsledku tohto cezhraničného zlúčenia spoločnosť CETELEM Slovensko, a.s. zanikla bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom.

13. Listina s názvom Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, uzavretá písomne dňa 08. 09. 2006, obsahuje v časti B) dojednanie klasického úveru vo výške 3 000,- Sk, ktorý však nie je predmetom tohto sporu. Časť C) s názvom Úverová karta obsahuje žiadosť žalobkyne o poskytnutie úverového rámca vo výške 20 000,- Sk a poskytnutie úverovej karty. Táto časť zmluvy neobsahuje žiadne iné individuálne dojednania - neurčito bola uvedená výška mesačných splátok „v minimálnej výške 5 % eventuálne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dojednané inak, a to telefonicky“ aj termín splatnosti „v 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C1) dohodnuté inak“. Časť C1) obsahuje pri Úverovej karte údaj o výške mesačnej úrokovej sadzbe 1,95 % (ročne 23,40 %), pričom výpočet RPMN bol uvedený iba ako príklad pre prípad prvého čerpania vo výške 20 000,- Sk. Z potvrdenia žalovaného, vypracovaného dňa 31. 05. 2018 vyplýva, že žalobkyni boli poskytnuté peňažné prostriedky prvýkrát 29. 01. 2007, pričom súdu nebol predložený dôkaz kedy a za akých podmienok začal byť žalobkyni poskytovaný revolvingový úver. V spise založené oznámenie, vypracované žalovaným dňa 11. 01. 2010, obsahuje akceptáciu návrhu žalobkyne na uzavretie revolvingového spotrebiteľského úveru na sumu 1 300,- eur, ale žiadosť žalobkyne na poskytnutie takéhoto úveru cestou kreditnej karty CETELEM Master Card a ani listina, obsahujúca akceptáciu revolvingového spotrebiteľského úveru vo výške 1 300,- eur, však predložená nebola. Z potvrdenia, vystaveného žalovaným dňa 01. 06. 2018 vyplýva, že žalobkyňa čerpala finančné prostriedky od 29. 01. 2007 do 26. 02. 2018, za ktorú dobu jej boli poskytnuté formou úveru finančné prostriedky 6 461,47 eura; jedná sa však o nekompletný materiál, keď chýbajú údaje za obdobie od 28. 03. 2015 do 28. 03. 2017 (súčet súm uvedených v tomto potvrdení pritom nepredstavuje uvedenú čiastku 6 461,47 eura, ale len 5 729,74 eura). Možno len predpokladať, že rozdiel vo výške 731,73 eura bol vyčerpaný za obdobie od 28. 03. 2015 do 28. 03. 2017, ktoré v potvrdení chýba. Podľa potvrdenia prijatých splátok, vypracovaného žalovaným dňa 31. 05. 2018, žalobkyňa mala za obdobie od 07. 02. 2007 do 07. 02. 2018 zaplatiť spolu 8 318,77 eura, pričom nie sú uvedené žiadne úhrady, vykonané žalobkyňou v období od 09. 06. 2016 do 27. 06. 2018. Z ďalších listín „úverový prípad“ pritom vyplýva, že aj vo vyššie uvedených obdobiach boli vykonané peňažné operácie. Nakoľko však žalobkyňa uvedené listinné dôkazy, predložené žalovaným, nenamietala, nenavrholo vykonať iné dokazovanie a sama nepredložila žiadne dôkazy, týkajúce sa výberov a plnení, súd vychádzal z nesporných tvrdení strán o tom, že čerpanie revolvingového úveru bolo celkom vo výške 6 461,47 eura a plnenie celkom vo výške 8 318,77 eura.

14. Podľa § 53 ods. 1 Obč. zák., v znení účinnom do 31. 12. 2007, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

15. Podľa § 53 ods. 4 Obč. zák., v znení účinnom do 31. 12. 2007, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 54 Obč. zák., v znení účinnom do 31. 12. 2007

(1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

(2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 4 ods. 1, ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii, v znení neskorších predpisov („ZSÚ“)

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

18. V konaní bolo nesporne zistené, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným písomne iba zmluvu dňa 08. 09. 2006 s názvom Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Z tvrdení žalobkyne a predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalobkyňa mienila dňa 08. 09. 2006 uzavrieť iba zmluvu o úvere vo výške 3 000,- Sk, kde boli individuálne dojednané podmienky splácania. V časti C) úverová karta sa jednalo o vopred pripravený text, pričom veriteľ nepreukázal, že predmetom dojednania bola aj úverová karta a poskytnutie revolvingového úveru za podmienok, uvedených v časti C1). Navyše v konaní nebolo zistené, kedy bola žalobkyňi poskytnutá úverová karta - súd preto vychádzal z predpokladu, že táto bola žalobkyňi poskytnutá najneskôr 29. 01. 2007, kedy bol realizovaný prvý výber v ATM vo výške 82,98 eura (výber 2 500,- Sk) a 165,97 eura (5 000,- Sk), čo je spolu 7 500,- Sk. Žalovaný nepreukázal, že ku dňu poskytnutia úverovej karty bola uzavretá individuálna zmluva o revolvingovom úvere, takže pokiaľ v zmluve zo dňa 08. 09. 2006 je uvedený príklad výpočtu RPMN, jedná sa len o fiktívny údaj. Potom nebolo preukázané platné dojednanie RPMN, čo v zmysle § 4 ods. 2 ZSÚ má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že v zmysle ust. § 3 ods. 6 ZSÚ podmienkou zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru nemusel byť údaj o RPMN, súd poukazuje na to, že táto právna úprava sa týka poskytnutia povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežných účtoch „iným spôsobom ako na kreditnú kartu“, pričom v konaní bolo nesporné, že žalobkyňi mala byť poskytnutá úverová karta. Vzhľadom na zistenie súdu, s prihliadnutím na názor odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, bolo preukázané, že pokiaľ veriteľ poskytol žalobkyňi úverový rámec (revolvingový úver), tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

19. Podľa § 451 Obč. zák.

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

20. Podľa § 456 prvá veta Obč. zák., predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

21. Podľa § 107 ods. 1, 2 Obč. zák.

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

22. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody mal súd preukázané, že žalobkyňa bola povinná zaplatiť žalovanému z titulu poskytnutého revolvingového úveru len skutočne vyčerpanú sumu 6 461,47 eura, nakoľko úver je bezúročný a bez poplatkov. V skutočnosti však zaplatila sumu 8 318,77 eura, preto žalovaný prijal od žalobkyne sumu 1 857,30 eura bez právneho dôvodu, čo je v zmysle ust. § 451 Obč. zák. bezdôvodným obohatením, ktoré by žalovaný mal žalobkyňi vydať.

23. Žalovaný však vzniesol námietku premlčania a keďže sa jednalo zo strany žalobkyne o postupné splácanie, súd zisťoval moment začatia plynutia subjektívnej 2-ročnej premlčacej doby (§ 107 Obč. zák.). Vzhľadom na citovanú právnu úpravu a judikatúru súdov, subjektívna lehota na uplatnenie nároku mohla začať plynúť odo dňa, kedy žalobkyňa zaplatila jednotlivé plnenia v súvislosti s existujúcou zmluvou o revolvingovom úvere na rámec toho, na čo bola povinná (rozsudok Krajského súdu v Žiline 6Co/233/2017). Nakoľko konanie na súde sa začalo dňa 11. 05. 2018, súd skúmal finančné operácie, týkajúce sa daného revolvingového úveru, v období od 11. 05. 2016 do 11. 05. 2018. Podľa potvrdenia žalovaného zo dňa 01. 06. 2018, žalobkyňa v období od 29. 07. 2017 do 26. 02. 2018 vyčerpaná sumu 144,- eur a za obdobie od 12. 05. 2016 do 19. 03. 2017 podľa úverového prípadu (zrejme výpis z účtu predložený žalovaným), žalobkyňa vyčerpaná 240,31 eura, teda spolu za obdobie od 11. 05. 2016 do 11. 05. 2018 mal súd zistené čerpanie finančných prostriedkov zo strany žalobkyne 384,31 eura. Podľa potvrdenia zo dňa 31. 05. 2018, žalobkyňa za totožné obdobie uhradila žalovanému sumu 1 360,- eur. Pokiaľ teda v období od 11. 05. 2016 do 07. 02. 2018 žalobkyňa zaplatila sumu 1 360,- eur, tak z celkovej úhrady 8 318,77 eura zaplatila do 11. 05. 2016 sumu 6 958,77 eura. Pokiaľ ku dňu 26. 02. 2018 žalovaný vykázal odfinancovanie peňazí vo výške 6 451,47 eura a v období od 12. 05. 2016 do 26. 02. 2018 žalobkyňa čerpala 384,31 eura, predstavovalo ku dňu 11. 05. 2015 čerpanie celkom 6 077,16 eura.

Potom ku dňu 11. 05. 2016 žalobkyňa uhradila žalovanému celú požičanú sumu, plus sumu 881,61 eura (6 958,77 - 6 077,16). Z dôvodu vznesenej námietky premlčania sa však týmto nárokom súd už nezaoberal. Pokiaľ v období od 11. 05. 2016 do 07. 02. 2018 predstavovalo čerpanie zo strany žalobkyne sumu 384,31 eura a plnenie vo výške 1 360,- eur, žalobkyňa uhradila žalovanému za toto obdobie o 975,69 eura viac. Žalobkyňa si však uplatnila iba sumu 577,15 eura a nakoľko súd je v zmysle § 216 ods. 1 CSP viazaný žalobným návrhom žalobcu, priznal žalobkyni uplatnený nárok vo výške 577,15 eura.

24. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

25. Súd nezistil žiadne dôvody pre určenie dlhšej lehoty splatnosti, a preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni priznanú istinu v lehote 3 dní, ktorá začne plynúť právoplatnosťou tohto rozsudku.

26. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

27. Podľa § 255 CSP

- (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
- (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 262 CSP

- (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
- (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Žalobkyňa uplatnila pôvodne voči žalovanému nárok vo výške 1 615,63 eura, takže priznaním sumy 577,15 eura predstavoval jej úspech 36 %. Súd preto priznal žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64 %. O výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

- 1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
 - a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.